

EUA-Israel, una amistat congelada

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 17.03.10

El diàleg entre Israel i els palestins està allà on està gairebé sempre, al congelador. El que resulta excepcional és que també estiguin a la nevera les relacions entre Tel Aviv i Washington. L'ajornament de la visita a la regió de George Mitchell, l'enviat especial del president Barack Obama, és l'últim capítol de la crisi iniciada divendres passat quan Israel va rebre el vicepresident nord-americà Joe Biden amb l'anunci de la construcció de 1.600 vivendes a l'ocupat Jerusalem Est.

Entre aquests dos fets hi ha hagut paraules gruixudes, diplomàticament parlant, com la de considerar l'actitud del Govern d'Israel una ofensa o un insult, mentre que per la part israeliana es considera que aquesta és la pitjor crisi entre els dos països en 35 anys. No és la primera entre els dos països, units per vincles més que estrets, tant que Israel li deu als Estats Units la seva defensa en el terreny de la seguretat i en el de la diplomàcia internacional.

El que fa diferent aquesta crisi són els protagonistes i el pas del temps que augmenta la frustració davant la falta de solució al conflicte o de voluntat de solució. En un dels seus cèlebres discursos, el del Caire, Obama va voler enterrar l'antagonisme entre l'islam i Occident augurant un nou començament alhora que va defensar un Estat palestí i va demanar que s'aturés completament l'expansió de les colònies israelianes en els territoris ocupats, incloent-hi Jerusalem Est. Israel va descobrir un president nord-americà diferent dels coneguts fins aleshores, poc entregat a la causa israeliana. Però Obama es va equivocar quan, poc després, va fer marxa enrere en el rebuig de l'expansió de les colònies i

va acceptar una congelació, cosa que va ser vista a Israel com un senyal de debilitat. Tot al contrari que el primer ministre Benjamin Netanyahu, un dur que ja va ajudar a fer descarrilar el procés d'Oslo i que, a l'arribar al poder fa un any, davant el dilema d'escollir entre els EUA o la ultradreta impulsora de les colònies, va optar pel suport dels partits religiosos i per un ministre d'Afers Estrangers com el xenòfob Avigdor Lieberman.

Si el que volia Netanyahu era bloquejar l'inici d'unes converses indirectes, o de proximitat, tal com han estat batejades, amb els palestins, que és el que buscaven Biden i Mitchell, ho ha aconseguit. Tot segueix al congelador, excepte la construcció de noves vivendes i la ira dels joves palestins al carrer.